

ling af Udkaft til Lov om Vernepligt for Kongeriget Danmark. Det Affnit, somfattes under Forhandling, omfattede Resten af Lovudkastet fra § 37 med de dertil hørende Endringsforslag, nemlig af Udvalget og dets Fleertal under Nr. 87 til 130 (see Bet. Sp. 341—346 og Sp. 477—478), af Mindretallet (Røge) under Nr. 30—35 (see Bet. Sp. 378—380), af Justitsministeren under Nr. 11—13 (see Tid. Sp. 3751), af Hertz under Nr. 3 (see Tid. Sp. 3752), og af Høgsbro under Nr. 4 (see sammesteds).

Ordføreren: Som af den meget ærede Formand, mine Herrer, er bemærket, vil det høie Thing ved at have naaet til dette Affnit, være kommet ud over de Endringsforslag, om hvilke det var at vente, at de vilde give Anledning til en vidtløftigere Debat. Jeg antager ikke, at det vil blive Tilfældet med Resten, og jeg skal bidrage Mit til at gjøre Discussionen saa kort som muligt, og derfor kun berøre enkelte af de endnu ikke saa Endringsforslag, som staaer tilbage. Et saadant Endringsforslag er det, at Paragraphen „om Tjeninger“ skal udgaae og istedetfor sættes den tidligere Paragraph i Loven af 12te Februar 1849. De Bestemmelser, der findes i den i Lovudkastet foreslaaede Paragraph, ere imidlertid mere befærlige for Mandskabet, og Udvalget har derfor troet, at man burde nøies med dem, der findes i den tidligere, endnu bestaaende Vernepligtslov. Den ærede Justitsminister har stillet et Endringsforslag til samme Paragraph, det under Nr. 11, i hvilket han foreslaaer, at Istedetfor, som der staaer i Paragraphen, at Følgesedelen fra Rægdsmanden skal sættes til Rægdsforstanderen, og fra denne igjen til Udstederen, saa skulde den nu gaae igjennem Udskrivningschefen. Udvalgets Mindretal har meent, at dette var rigtig for Kontrollens (Sjæld) men Fleertallet kan ikke anbefale det høitærede Thing, at antage dette Endringsforslag, idet det anseer det for unødvendigt. Det næste Endringsforslag er under Nr. 94; der staaer i Lovudkastets § 42 Udtrykket „Kongeriget og Hertugdømmerne.“ Udvalget har imidlertid ikke villet være med at fastslaae dette Begreb: „Hertugdømmerne“,

indbefattende de under Monarchiet hørende 3 Statsdele, som bære det nævnte Navn. Det har meent, at der var Andre, der tilstræffelig give sig af dermed, og har derfor foreslaaet, at der istedetfor sættes „Kongeriget Danmark, Hertugdømmet Slesvig, samt Hertugdømmerne Holsteen og Lauenborg.“ Til Endringsforslagene 117 og 118 af Udvalget er der stillet et Underendringsforslag af den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Hertz), hvilket understøttes af et Mindretal i Udvalget. Dette Endringsforslag gaaer ud paa, at der ikke paa ny her i Lovens skal udtales, at der er en Forpligtelse, som paaahviler Kjøbstadbeoerne til at gjøre Tjeneste i vedkommende Kjøbstads Borgervæbning. Den ærede Forslagsstiller har meent, og vistnok med fuld Ret, at man slet ikke skulde røre ved dette Punkt eller binde Fremtiden ved at udtale sig om den Kjøbstadbeoerne nu paaahvilende Forpligtelses Bedblikken, men kun bestemme, hvorledes en saadan bestaaende Borgervæbning skulde stille sig i Forhold til Tjenesten ved Hæren. Jeg for mit Vedkommende skal tillade mig meget at anbefale det høitærede Thing at antage det næste Endring. Der findes fremdeles to Endringsforslag af den ærede Justitsminister under Nr. 12 og 13; disse Forslag ere tiltraadte af Udvalget i dets Heelhed, og jeg haaber ogsaa, at det høitærede Thing vil gaae ind paa dem. Der er endnu et sidste Endringsforslag, jeg skal nævne, det, der er stillet af det ærede Medlem fra Rødding (Høgsbro); det angaaer de af Vesterhavsøerne, der henhøre under Kongeriget. Disse Der og Dele af Der ville jo med Hensyn til Vernepligten komme ind under denne Lov, medens de øvrige Dele af Derne i saa Henseende høre hen under Hertugdømmet Slesvigs Lovgivning. Nu har der for disse Der bestaaet et Privilegium, som gjør, at de slesvigste Der og Dele af Der ere fordeeltigere stillede end dem, der høre under Kongeriget. Den ærede Forslagsstiller har nu meent — og den Tanke er i sig selv rigtig — at det kunde være ønskelig, at de slesvigste Der bleve stillede saaledes, at de under Hertugdømmet hørende skulde see op til dem, og at det